

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/569/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2214219382
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jozef Mačej
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2214219382.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jozefa Mačaja a sudcov JUDr. Kataríny Slováčekovej a JUDr. Daniela Ilavského v právnej veci žalobkyne: Quantum Credit, a.s., so sídlom Bratislava, Tamášikova 23/C, IČO: 47 248 980, zast. splnomocnenkyňou: PERSPECTA Legal, s.r.o., so sídlom tamtiež, IČO: 36 668 745, proti žalovanej: Y. W., nar. XX. A. XXXX, bytom Q. XXX, o 497,90 eur a príslušenstvo, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 8C/293/2014-34 zo dňa 24. novembra 2014 v zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I/ zamietol návrh žalobkyne v celom rozsahu a II/ žalovanej nepriznal náhradu trov konania.
2. Rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil právne aplikáciou § 43 ods. 1 písm. a/ a 12, § 78 ods. 9 zák. č. 351/2011 Z.z. v znení neskorších zmien a doplnkov, § 3 ods. 1, § 37 ods. 1, § 39, § 52 ods. 1, 2, 3, a 4, § 53a ods. 1 O.z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov).
3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, z pripojenej zmluvy o pripojení (č. I. 4) a dodatku k nej (č. I. 5) vyplýva, že právny predchodca žalobkyne (pôvodne T Mobile, neskôr T Com a následne Slovak Telekom, a.s.) a žalovaná uzavreli prvú písomnú zmluvu o poskytovaní služieb elektronickej komunikácie. Z pripojenej zmluvy o pripojení (č. I. 8) a dodatku k nej (č. I. 9) vyplýva, že právny predchodca žalobkyne a žalovaná uzavreli aj druhú písomnú zmluvu o poskytovaní služieb elektronickej komunikácie. Z pripojenej faktúry s dátumom splatnosti 25.10.2011 (č. I. 11) vyplýva, že právny predchodca žalobkyne vyúčtoval žalovanej sumu 248,95 eur ako zmluvnú pokutu. Uvedenú faktúru žalovaná neuhradila. Z pripojenej faktúry s dátumom splatnosti 25.2.2012 (č. I. 12) vyplýva, že právny predchodca žalobkyne vyúčtoval žalovanej sumu 248,95 eur ako zmluvnú pokutu. Uvedenú faktúru žalovaná neuhradila. Právny predchodca žalobkyne zmluvou o postúpení pohľadávky pohľadávku postúpil na žalobkyňu, ako to vyplýva aj z pripojeného oznámenia o postúpení pohľadávky adresovaného odporkyni (č.l. 6 a č.l. 10). Z obsahu výpisu z obchodného registra na právneho predchodcu žalobkyne, ktorý je verejne dostupný (K.) vyplýva, že právny predchodca žalobkyne mal v predmete svojej činnosti aj poskytovanie telekomunikačných služieb. Z uvedeného je treba vyvodit' záver, že podľa ust. § 52 ods. 3 O.z. bola žalobkyňa veriteľkou - dodávateľom (v prvom i druhom zmluvnom vzťahu). Žalovaná v zmluvnom vzťahu (v prvom i druhom) vystupovala ako fyzická osoba - občan, teda ide o spotrebiteľku, ako to vyplýva z

ust. § 52 ods. 4 O.z. nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Táto okolnosť z pripojenej zmluvy nevyplýva a žalobkyňa opak tohto postavenia žalovanej nepreukázala žiadnymi dôkazmi a ani ho netvrdila. Právny predchodca žalobkyne a žalovaná uzavreli v časti služieb a ceny za služby platnú písomnú zmluvu o pripojení (prvú i druhú). Predmetom konanie však nie je úhrada za služby, ale úhrada zmluvnej pokuty. Žalobkyňa tvrdí, že žalovaná porušila svoju zmluvnú povinnosť, lebo si nedobýjala kredit tak ako podľa zmluvy mala. Tvrdí, že práve z tohto dôvodu jej vyfakturoval pripojenou faktúrou zmluvnú pokutu. Tvrdila, že konanie žalovanej je nekorektné, v rozpore s dobrými mravmi. Výška zmluvnej pokuty nie je neprimerane vysoká. Z obsahu zmluvy aj jej všeobecných obchodných podmienok a tiež vlastných poznatkov súdu prvej inštancie z iných vecí žalobkyne a jej právneho predchodcu a iných právnych nástupcov aj v exekučných konaniach vyplýva, že text zmluvy bol vopred pripravený právnym predchodcom žalobkyne ako dodávateľom. On určil, čo všetko v zmluve bude uvedené, v akom znení, aj čo sa týka všeobecných podmienok. Zmluvné dojednania sú vypracované pre vopred bližšie neurčeného dlžníka - spotrebiteľa. Spotrebiteľ, teda ani žalovaná sa na ich prípravu nepodieľala a ani by nemohla docieľiť nejakú zásadnejšiu zmenu vopred pripravených podmienok. Okrem toho žalobkyňa nepreukázala, že podmienky zmluvy boli žalovanou individuálne vyjednané. Z obsahu návrhu ani z pripojených faktúr nevyplýva, za aké konkrétne porušenie, akej konkrétnej povinnosti, v ktorom konkrétnom čase žalobkyňa vyfakturovala žalovanej zmluvnú pokutu prvú a druhú. Nie je možné vôbec zisťovať a skúmať, či a kedy a akým spôsobom mala žalovaná porušiť a aké konkrétne povinnosti zo zmluvy o pripojení a jej dodatku. Nie je tak možné posúdiť dôvodnosť návrhu žalobkyne. Okrem toho žalobkyňa nepreukázala existenciu platnej písomnej zmluvy o zmluvnej pokute. Dojednania o zmluvnej pokute obsiahnuté v zmluve sú totiž absolútne neplatné a na dôvod absolútnej neplatnosti musí súd prihliadnuť v každom prípade, bez ohľadu na to, či sa jej niekto dovoľá, alebo nie. Žalobkyňa si zmluvnú pokutu uplatňuje z takej zmluvnej podmienky, ktorá už bola viacerými právoplatnými rozhodnutiami súdov vyhlásená z dôvodu jej neprijateľnosti na neplatnú. Už viacerými právoplatnými rozhodnutia súdov vrátane súdov odvolacích bola zmluvná podmienka týkajúca sa zmluvnej pokuty v znení, ako je v zmluve a jej dodatku v tomto konaní určená na neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Jedným z nich, ktoré sa týka právneho predchodcu žalobkyne v tejto veci a ide o rovnakú zmluvnú podmienku o zmluvnej pokute ako v danej veci je rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda 9C/61/2012-32 zo dňa 31.7.2012 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Trnave 24Co/449/2012-77 zo dňa 13.11.2013. Aj právoplatným rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda 9C/53/2012-81 zo dňa 2.7.2013 bola zmluvná podmienka dojednaná v dodatku týkajúca sa zmluvnej pokuty rovnakého znenia ako v danej veci určená z dôvodu jej neprijateľnosti za neplatnú. Aj v poradí ďalším rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda 9C/65/2012-72 zo dňa 30.4.2013 bola takáto istá zmluvná podmienka právneho predchodcu navrhovateľa určená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Trnave 26Co/8/2013-99 zo dňa 9.9.2014. Ak už raz bola nejaká zmluvná podmienka z dôvodu jej neprijateľnosti určená za neplatnú, dodávateľ má priamo zo zákona povinnosť zdržať sa uplatňovania a používania tejto podmienky so všetkými spotrebiteľmi a nemôže si z nej uplatňovať nároky voči žiadnemu zo spotrebiteľov. Uvedené sa vzťahuje aj na právnych nástupcov takéhoto dodávateľa a tým je aj žalobkyňa. Keďže napriek zákazu používania neprijateľnej a z tohto dôvodu aj neplatnej zmluvnej podmienky si žalobkyňa z takejto podmienky uplatňuje zaplatenie žalovanej sumy ako zmluvnej pokuty, je jej návrh nedôvodný čo do zaplatenia zmluvnej pokuty. Žalovaná nebola povinná zaplatiť zmluvnú pokutu, preto sa nemohla s jej plnením dostať ani do omeškania. Okrem toho súd prvej inštancie už opätovne nevyhodnocuje a konštatuje neprijateľnosť a teda aj neplatnosť takejto podmienky, stačí ak sa odvolá na rozhodnutia už existujúce, pretože povinnosťou dodávateľa jej zdržať sa jej uplatňovania v každej veci a táto povinnosť sa vzťahuje ja na právnych nástupcov. Súd prvej inštancie nepriznal žalovanej právo na náhradu trov konania, na ktoré by mala právo v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., keďže bola úspešná v konaní v celom rozsahu a to z dôvodu, že si ich neuplatnila.

4. Proti tomuto rozsudku podala prostredníctvom svojej splnomocnenkyne odvolanie žalovaná, ktorým sa domáhala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že podanej žalobe vyhovie v celom rozsahu a uloží žalovanej povinnosť na náhradu trov konania vo výške 155,70 eur (za tri úkony právnej služby po 34,86 eur, 3x paušálnu odmenu po 8,39 eur a 20% DPH). Argumentovala tým, že predmetné rozsudky o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, na ktoré sa súd prvej inštancie v rozsudku odvoláva boli vydané v roku 2012 a neskôr, pričom žalovaná uzavrela zmluvy v roku 2009, resp.2011, teda ešte predtým než boli niektoré ustanovenia o zmluvnej pokute vyhlásené za neprijateľné. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/325/2012 a následný

rozsudok Okresného súdu v Rožňave sp. zn. 4Co/106/2012, v zmysle ktorých je súd povinný posudzovať každý prípad individuálne s prihliadnutím na všetky okolnosti a osobitosti daného prípadu.

5. Žalovaná sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadřila.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase podania odvolania, ďalej len O.s.p., akt. § 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len C.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p., akt. § 362 ods. 1 C.s.p.), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 201 O.s.p., akt. § 359 C.s.p.), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 201 a 202 O.s.p., akt. 355 ods. 1 C.s.p.), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p., akt. § 127 a § 363 C.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., akt. 365 ods. 1 písm. f/ a h/ C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 C.s.p.) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 C.s.p., predtým § 212 ods. 1 O.s.p.), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 C.s.p.), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne nemožno priznať úspech, keďže rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p..

7. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na uplatnenú odvolaciu argumentáciu žalobkyne bolo posúdiť, či súd prvej inštancie dospel k správne záveru o neexistencii nároku žalobkyne na zaplatenie peňažnej sumy titulom zmluvných pokút, ktoré mali vyplývať z dojednaní za porušenie povinností vyplývajúcich zo zmlúv o pripojení uzavretých medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobkyne.

8. Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia. U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 C.s.p.), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí učiniť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá C.s.p.) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 C.s.p. in fine) nasledovné:

9. Treba dať za pravdu súdu prvej inštancie, že žalobkyňa nepreukázala existenciu platných písomných zmlúv o zmluvnej pokute, z ktorých by mala vyplývať odôvodnenosť žalobného nároku, preto zmluvné pokuty nemožno považovať za platne písomne dojednané (§ 544 ods. 2 O.z. , ktorý sa s poukazom na § 1 ods. 2 v spojení s § 300 až § 302 Obch.z., vzťahuje i na obchodnoprávne vzťahy). Nedostatok zákonom predpísanej písomnej formy právneho úkonu potom v zmysle § 40 ods. 1 O.z. robí dohodu účastníkov absolútne neplatnou. Z neplatného zmluvného dojednania potom nemôže vzniknúť oprávnenie ani povinnosť. Prvostupňový súd preto správne žalobu zamietol.

10. S poukazom na vyššie uvedené potom súd prvej inštancie správne v preskúvanom rozsudku žalobu žalobkyne, ktorou si uplatnila nárok na zmluvné pokuty, v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Odvolacie námietky vzhľadom k vyššie uvedenému už boli bez právneho významu, pretože ak je zmluva absolútne neplatná nie je možné konštatovať neprijateľnosť zmluvnej podmienky v rámci takejto zmluvy.

11. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie včítane správneho výroku o náhrade trov konania, osobitne nenapadnutého, s použitím § 387 C.s.p., ako vecne správny, potvrdil.

12. Keďže žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, vznikol jej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, s poukazom na ust. § 255 v spojení s § 396 ods. 1 a 2 C.s.p. Odvolací súd preto žalovanej priznal nárok na náhradu trov v plnom rozsahu (§ 262 ods. 1 C.s.p.). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

13. K prijatiu tohto rozsudku došlo pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (čl. I § 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).